

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

21 mei 2001

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie
en de regering van de republiek Albanië
inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen,
ondertekend te Tirana op 1 februari 1999**

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	11
Advies van de Raad van State	15
Ontwerp van decreet	19
BIJLAGE : overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Albanië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Tirana op 1 februari 1999	23

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. Algemene bespreking

1. Betekenis van de Overeenkomst

– Doel van de Overeenkomst

In het algemeen staat de Vlaamse regering positief ten opzichte van het sluiten van internationale investeringsakkoorden, die van belang zijn voor Vlaamse investeerders in het buitenland. Alhoewel buitenlandse investeringen reeds worden beschermd door nationale wetgevingen, biedt een bilateraal verdrag bijkomende waarborgen wegens de voorrang van het internationaal recht op het interne recht van een staat.

De doelstelling van een dergelijke overeenkomst is, naast het aanmoedigen van investeringen, het bieden van een garantie voor een maximale bescherming aan de investeerder, zoals de waarborgen voor een billijke en rechtvaardige behandeling van de investering, de clausule van de meest begunstigde natie om discriminatie te voorkomen, een vergoedingsplicht bij onteigenende maatregelen en de vrije overmaking van inkomsten. Bovendien creëert zulke overeenkomst een eigen juridisch kader waarin investeringsgeschillen kunnen geregeld worden en waarbij de investeerder een beroep kan doen op internationale arbitrage.

– De Overeenkomst vormt een gemengd verdrag

Dergelijke internationale overeenkomsten ten gunste van investeringen in het buitenland zijn verdragen in de zin van het volkenrecht of internationaal publiek recht. Het zijn juridisch bindende en afdwingbare akten onderschreven door volkenrechtelijke rechtspersonen, in casu drie onafhankelijke en soevereine staten en drie deelstaten met een grondwettelijk toegekende bevoegdheid om verdragen te sluiten. Die akten vormen de rechtsgrond voor rechten en verplichtingen in hoofde van die zes overheden en zelfs rechtstreeks in hoofde van investeerders op elkaars grondgebied. Overeenkomstig artikel 167 van de Grondwet, worden alle verdragen gesloten door de daartoe bevoegde regeringen en aan hun parlementen ter instemming voorgelegd, vooraleer ze uitwerking kunnen hebben.

Het zgn. “gemengde” karakter van de BLEU-overeenkomsten inzake investeringen werd in april 1995 unaniem aanvaard door de leden van de in-

terministeriële Conferentie voor buitenlands beleid. Zowel de Gewesten als de federale overheid worden namelijk in principe bevoegd geacht. Dergelijke overeenkomsten worden gemengde verdragen genoemd wegens de gezamenlijke bevoegdheidsuitoefening op het federale en het gefedereerde niveau.

De Gewesten zijn immers bevoegd voor het economisch beleid, alsook voor het afzet- en uitvoerbeleid, overeenkomstig artikel 6, § 1, VI, eerste lid, 1° en 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), zoals gewijzigd. De federale overheid blijft bevoegd inzake de verzekering van invoer-, uitvoer- en investeringsrisico's (art. 6, § 1, VI, eerste lid, 3°, BWHI), het handelsrecht, het vennootschapsrecht en de regelgeving voor de vestiging van bedrijven met uitzondering van die in de toeristische sector (art. 6, § 1, VI, vijfde lid, 5° en 6°, BWHI).

Daarom bepaalt het eerste artikel van het bijgevoegde ontwerp van decreet dat het een gewest-aangelegenheid betreft. Het tweede en laatste artikel houdt in dat het Vlaams Parlement zijn goedkeuring verleent aan de voorliggende Overeenkomst, zodat ze in werking kan treden na de instemming van al de betrokken parlementen en na de ratificatie door de federale overheid.

2. Schets van het partnerland

– Institutionele en politieke gegevens

Albanië werd onafhankelijk op 28 november 1912. Op 29 november 1944 grepen de communisten de macht. Secretaris-generaal Enver Hoxha werd de nieuwe leider. Het land, dat voor de tweede wereldoorlog leefde onder de persoonlijke dictatuur van koning Zog, kwam nu onder de collectieve dictatuur van de Communistische Partij. In 1946 werd het officieel de Volksrepubliek Albanië en in 1976 de Socialistische Volksrepubliek Albanië.

De communisten hadden aanvankelijk geen nauwe banden met Moskou maar ze waren eerder een satelliet van Joegoslavië. De wil van de Joegoslavische president Tito om Albanië in te lijven bij de Joegoslavische federatie stuitte op fel verzet van Hoxha. Die wou een eenpartijstaat waarin elke oppositie, zowel op politiek, economisch, sociaal en cultureel vlak, de kop werd ingedrukt. Alleen de boeren ontsnapten aanvankelijk aan die wrede repressie.

Het schisma tussen Stalin en Tito in 1948 was voor Hoxha het uitgelezen moment om drie belangrijke

politieke ambities waar te maken : ontsnappen aan elke Joegoslavische inmenging, Tito-aanhangers in eigen rangen elimineren en nauwe banden smeden met Moskou. Hoxha werd een van de beste discipelen van de Sovjetdictators. De dood van Stalin in 1953 en diens opvolging door Kroeetsjov was een zware slag voor Hoxha. Moskou wou dat Albanië opnieuw normale betrekkingen aanknoopte met Joegoslavië en dat Hoxha hervormingen invoerde. Dat leidde in 1961 tot een breuk tussen beide landen.

Hoxha richtte zich toen tot China dat over de brug kwam met een pak economische hulp. Vanaf het begin kenden de relaties grote moeilijkheden die te wijten waren aan het verschil in grootte tussen beide landen en grote culturele en politieke tegenstellingen. Toch had Mao's culturele revolutie een grote invloed op Hoxha. Het stelde hem in staat om in 1967 alle godsdienstige activiteiten te verbieden. In 1978 kwam een einde aan de relatie met China. Albanië was nu compleet geïsoleerd en het ontbeerde de broodnodige buitenlandse hulp.

Een periode van economisch en industrieel verval brak aan. De in de jaren vijftig opgerichte fabrieken geraakten verouderd en er was een tekort aan nieuwe machines en uitrusting. Die situatie werd nog verergerd door een sterk gecentraliseerd bureaucratisch systeem en inefficiënt management.

In 1985 stierf Hoxha. Hij werd opgevolgd door Ramiz Alia, lid van het Politburo en jarenlang trouwe medewerker.

Op 20 februari 1991 kwamen duizenden betogers op straat in Tirana. Het standbeeld van Hoxha werd neergehaald. Op 31 maart werden parlementsverkiezingen gehouden die gewonnen werden door de Socialisten (oud-communisten). Er ontstond een regering van nationale eenheid die evenwel reeds in december ten val kwam. De Democratische Partij vond immers dat de Socialisten het hervormingsprogramma tegenwerkten. Nieuwe verkiezingen, in maart 1992, leverden een overwinning op voor de Democratische Partij die meer dan 65 % van de stemmen behaalde. De nieuwe regering slaagde erin economische en sociale hervormingen door te voeren. Op 26 mei 1996 leverde dat een nieuwe overwinning op van de Democratische Partij. De hierna gevormde regering wilde haar hervormingsplannen verder zetten om zo een moderner Albanië de 21ste eeuw binnen te loodsen.

De Socialistische Partij behaalde bij de parlementsverkiezingen van 29 juni, 6 en 13 juli 1997 de absolute meerderheid. De Democratische Partij

van president Berisha zag haar zetelaantal dalen van 122 tot 27. De socialisten vormden een regering met enkele kleinere partijen.

In 1997 brak sociale onrust uit nadat duizenden gezinnen hun weinige spaarcenten in rook zagen opgaan door de beruchte piramidespelen. President Sali Berisha, die in april 1992 aan het bewind kwam, diende af te treden. De voorzitter van de Democratische Partij trachtte de macht te grijpen maar hij mislukte. Wel slaagde hij erin de socialistische premier Fatos Nano ten val te brengen en hem te laten vervangen door Pandeli Majko. De oude generatie communisten maakte plaats voor een jongere ploeg sociaal-democraten rond president Rexhep Mejdani.

Het klimaat van contestatie was niet gunstig voor de heropbouw van het armste land van Europa. De internationale hulporganisaties, die dachten dat Nano borg stond voor een zekere stabiliteit, hebben trouwens de meeste programma's opgeschort.

Op 22 november 1998 werd een referendum gehouden over een nieuwe grondwet, die werd opgesteld in samenwerking met de Raad van Europa. Europese bepalingen inzake mensenrechten en bescherming van de fundamentele vrijheden werden erin opgenomen. Toch wijzigt die grondwet niet echt de machtsverhouding tussen regering, premier en parlement (Kuvënd Popullor, dat 155 leden telt die verkozen worden voor een termijn van 4 jaar). De president wordt verkozen door het parlement voor een ambtstermijn van 5 jaar.

Premier Majko nam in oktober 1999 ontslag nadat hij de strijd om het voorzitterschap van de socialistische partij verloor. Hij werd opgevolgd door vice-premier Ilir Meta, wiens regering op 8 november 2000 werd herschikt.

De huidige regering o.l.v. Meta rekt tot haar prioriteiten : normalisering en democratisering van de samenleving ; samenwerken met andere politieke partijen ; ordehandhaving ; open strijd tegen corruptie en georganiseerde misdaad ; uitbouw van een markteconomie ; uitbouw van een nieuw, bekwaam en onafhankelijk rechtsapparaat ; vrije media ; een buitenlands beleid ter integratie van het land in de Euro-Atlantische structuren ; ontwikkelen van maatregelen voor regionale samenwerking en goed nabuurschap.

– Samenwerking met Vlaanderen

In de beleidsverklaring van de Vlaamse regering gaat, in het licht van de uitbreiding van de Europe-

se Unie, bijzondere aandacht naar Centraal- en Oost-Europa. Meer specifiek verleent de Vlaamse regering geografische prioriteit aan de tien landen die door de Unie werden uitgenodigd om toetredingsonderhandelingen te starten. Albanië hoort daar niet bij. Desalniettemin heeft Vlaanderen er alle belang bij dat Albanië, als toekomstig buurland van de Europese Unie, uitgroeit tot een stabiele en welvarende democratie.

In het kader van het Krediet voor Centraal- en Oost-Europa werden twee projecten in Albanië gesteund :

- Caritas Catolica Vlaanderen : samenwerking inzake de uitwisseling en de vorming van verantwoordelijken met welzijns- en gezondheidsstructuren ;
- Agri-NV : mechanisatie en wetenschappelijke samenwerking bij de teelt van suikerbieten, aardappelen, groenvoedergewassen en koolzaad.

De BLEU-overeenkomst inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen werd door de vorige Vlaamse regering op 3 februari 1998 goedgekeurd. De Overeenkomst werd op 1 februari 1999 in Tirana ondertekend, nadat de federale vertegenwoordiger door de Vlaamse regering werd gemachtigd ze mede namens Vlaanderen te ondertekenen.

Op 12 mei 2000 besliste de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring te hechten aan het ontwerp van decreet houdende instemming met de Overeenkomst en de bijhorende memorie van toelichting en de minister-president te gelasten het advies van de Raad van State te vragen. Dat advies werd op 31 augustus 2000 verstrekt en het bevat geen opmerkingen.

- *Samenwerking met andere landen en met internationale organisaties*

Albanië had jarenlang weinig of geen contacten met de buitenwereld. In 1991 werd een internationale campagne opgezet om zich sterker te integreren in de internationale instellingen en om contacten te leggen met de westerse wereld. Albanië zou aansluiting vinden bij de internationale financiële instellingen en de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE). Op 13 juli 1995

werd Albanië volwaardig lid van de Raad van Europa.

Albanië hecht een groot belang aan sterke banden met de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO). Volgens Tirana worden de veiligheidsbelangen van het land hierdoor het best gediend. Op 23 februari 1994 tekende het land dan ook het Partnerschap voor de Vrede dat door de autoriteiten gezien wordt als een belangrijke stap in de richting van een volledig NAVO-lidmaatschap.

In juni 1991 werden diplomatieke betrekkingen aangeknoopt met de Europese Unie (EU). Albanië kreeg specifieke EU-hulp en in september werd het land opgenomen in het PHARE-programma. De betrekkingen werden in de loop der jaren verder uitgebouwd.

Tijdens de Kosovo-crisis stelde het land zich open voor de NAVO-troepen en internationale hulporganisaties. Er werd ook toenadering gezocht tot de Europese Unie om verdere destabilisatie van de regio te verhinderen. De EU loofde de houding van Albanië en gaf 62 miljoen euro begrotingssteun om de politieke, sociale en economische last te helpen dragen.

- *Economische gegevens*

Albanië is het armste land van Europa. Het land was jarenlang geïsoleerd. Er was wel een minimale handel met de Comeconlanden maar het systeem was vooral zelfbedruipend. De staat bepaalde alles zodat de inwoners weinig verantwoordelijkheid moesten dragen. Albanen zijn degelijk opgeleid maar hun kennis is vooral theoretisch. In de privé-sector geraakt men beter aangepast aan de eisen van een vrijemarkteconomie dan in overheidsdienst.

De macro-economische resultaten geven het volgende beeld van de evolutie in de economische toestand :

in %	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Groei BNP	11,0	7,4	6,0	5,8	-7,0	8,0
Inflatie	85,0	20	12	10	33,2	20,7
Werkloosheid	29,0	19,5	18,0	17,8		15,2

De bevolking van Tirana is op vijf jaar bijna verdubbeld. Het verbruik steeg op dezelfde manier maar alles verloopt vrij chaotisch. De inwoners bouwen er maar op los zonder rekening te houden met urbanisatieregels. De wegen zijn beperkt in aantal en slecht onderhouden.

De actieve rol van de regering in handelsactiviteiten maakt het buitenlandse investeerders niet gemakkelijk. Op het hoogste niveau begrijpt men het belang van buitenlandse investeringen maar daarover is niet iedereen overtuigd. Meer en meer buitenlandse bedrijven vinden toch de weg naar Albanië.

De EU-invoerheffing van 6 à 7 % op afgewerkte producten is het enige nadeel van productie in Albanië. Het uurloon schommelt rond 25 BEF (34 % sociale lasten inbegrepen) en de productiviteit van de werknemers groeit. Vennootschappen oprichten kan zeer snel gebeuren. Kapitaal kan probleemloos binnen op voorwaarde dat men belastingen betaalt. De wetten zijn volgens West-Europese criteria opgesteld en worden wel degelijk toegepast. Volgens onze normen zijn er lacunes, maar er wordt aan gewerkt.

Evolutie van de handel tussen België en Albanië :

In duizenden frank	1996	1997	1998
Uitvoer naar Albanië	777.540	280.502	302.788
Invoer uit Albanië	217.190	508.890	143.904

Tijdens de Kosovo-crisis zorgde de toevloed van vluchtelingen, hulporganisaties en militairen voor een ontwrichting van de economie.

De regering-Mehta probeert een streep te trekken onder het piramide-schandaal van 1997. Volgens financiële waarnemers zullen de slachtoffers slechts een klein deel van hun verliezen kunnen recupereren.

II. Specifieke bespreking van de Overeenkomst met Albanië

1. Ontstaan van de Overeenkomst

Op 29 juni 1994 heeft de Vlaamse regering haar goedkeuring gehecht aan de typetekst voor het sluiten van overeenkomsten van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) inzake de bevordering en bescherming van investeringen.

Reeds in 1993 werden de ontwerp teksten van de BLEU en Albanië uitgewisseld.

In juni 1993 werden de onderhandelingen voorzien in Tirana, maar deze werden afgelast. Daarop heeft de BLEU een compromistekst opgemaakt, en Albanië liet begin 1994 weten dat het deze tekst aanvaardde.

Een paar wijzigingen hieraan waren echter nodig. Zo werden in november 1994 de preambule en slotformule, aangepast aan de defederalisering van België en aan de Albanese overheid bezorgd. In september 1995 werd een verbeterde Engelse tekst naar de Albanese ambassade verzonden. Aangezien kort daarna over de gewijzigde tekst overeenstemming ontstond, kon hij, na instemming van de Gewesten, geparafeerd worden op 1 maart 1996.

In haar vergadering van 3 februari 1998 hechtte de Vlaamse regering haar goedkeuring aan de Overeenkomst. Tevens werd de federale vertegenwoordiger gemachtigd om ze mede namens Vlaanderen te ondertekenen. Die ondertekening vond uiteindelijk plaats op 1 februari 1999 in Tirana.

Op 12 mei 2000 besliste de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring te hechten aan het ontwerp van decreet houdende instemming met de Overeenkomst en de bijhorende memorie van toelichting en de minister-president te gelasten het advies van de Raad van State te vragen.

2. Advies van de Raad van State

De Raad van State, afdeling wetgeving, heeft op 31 augustus 2000 zijn advies (ref. L.30.575/1/V) verstrekt over het ontwerp van decreet. De Raad formuleerde geen opmerkingen.

3. Inhoud van de Overeenkomst

– *Standaardtekst van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU)*

Reeds gedurende meer dan dertig jaar sluit de BLEU overeenkomsten met landen die geen lid zijn van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), om de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen te realiseren. Daarom hebben de leden van de BLEU een tekst goedgekeurd die zij aan hun gesprekspartners voorstellen als basis van de onderhandelingen. Op 29 juni 1994 heeft de Vlaamse regering die standaardtekst aanvaard.

Die zgn. BLEU-tekst bepaalt principieel dat elke verdragspartij eender welke soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met de nationaliteit van een andere verdragspartij op zijn grondgebied toelaat (artikelen 1 en 2 van de BLEU-tekst). Dit is de basis voor de bevordering van de investeringen. De bescherming vindt men terug in de artikelen 3 tot 6.

Artikel 3 bevat een bepaling van niet-discriminatie en van meest begunstigde natie. Het sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 4 verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationale belang van de contracterende partij en dan op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoire is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding. Dezelfde principes gelden voor schade ingevolge geweld.

Artikel 5 regelt de overmakingen van alle betalingen inzake investeringen en lonen, waarbij de vrije transfer met een eventuele vergunning als principe geldt.

Artikel 6 voorziet een subrogatie van een partij of een openbare instelling in de rechten en de vorderingen van investeerders met deze nationaliteit, indien die partij of instelling schadevergoeding heeft uitbetaald aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. De andere betrokken partij kan dan aan de subrogerende verzekeraar de wettelijke of de contractuele verplichtingen van de investeerder opleggen.

In artikel 8 worden de bijzondere overeenkomsten die vroeger tussen een partij en een investeerder van een andere partij werden gesloten, bevestigd. De bepalingen ervan vullen de algemene draagwijdte van deze typeovereenkomst aan. Met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten.

De artikelen 9 en 11 regelen respectievelijk de procedure voor geschillen over investeringen tussen een investeerder van een partij en een andere partij en die tussen partijen inzake de interpretatie en de toepassing van deze typeovereenkomst.

Indien een minnelijke schikking onmogelijk blijkt te zijn, bepaalt artikel 9 dat door een arbitrage-rechtscollege een definitieve en bindende uitspraak over het geschil wordt gedaan. Geen enkele contracterende partij kan hierbij aanvoeren dat de investeerder vergoed wordt door een verzekering of garantie.

Artikel 11 bepaalt dat, na de mislukking van een minnelijke schikking via diplomatieke weg en via een gemengde commissie, een college van drie scheidsrechters wordt aangesteld. Elke partij duidt één scheidsrechter aan. Deze twee scheidsrechters duiden in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter is een onderdaan van een derde Staat. Indien de scheidsrechters niet op deze wijze kunnen worden aangesteld, kan een partij zulk verzoek richten tot de Voorzitter of Ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn definitief en bindend.

Wat de bevordering van de investeringen betreft, kunnen nog de artikelen 7 en 10 vermeld worden, die de meest gunstige regels ervoor laten gelden. Artikel 7 bepaalt dit ten opzichte van de nationale wetgeving van de partijen en van de bestaande en toekomstige internationale of andere overeenkomsten tussen de partijen. Artikel 10 voorziet de clause van de meest begunstigde natie.

Artikel 12 stelt de investeringen die aan deze overeenkomst voorafgaan gelijk met die na de inwerkingtreding ervan. De vroegere investeringen worden eveneens beschermd.

Artikel 13 bepaalt de duur en de inwerkingtreding van deze overeenkomst. Een termijn van tien jaar geldt, die zonder voorafgaande opzegging stilzwijgend verlengd wordt. De standaardovereenkomst treedt een maand na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging in werking.

– *Afwijkingen van de standaardtekst van de BLEU*

Het ontworpen BLEU-akkoord met Albanië komt volledig tegemoet aan de normale vereisten die aan een dergelijke overeenkomst worden gesteld. Zo worden er, naast het aanmoedigen van investeringen, garanties geboden die een maximale bescherming van de investeerder moeten toelaten.

Hierdoor wordt o.m. verstaan : een billijke en rechtvaardige behandeling van de investering, de clause van de meestbegunstigde natie om discriminatie te voorkomen, een vergoedingsplicht bij ei-

gendomsberovende maatregelen, de vrije overmaking van inkomsten en het creëren van een gepast juridisch kader waarbinnen investeringsgeschillen kunnen geregeld worden en waarbij de investeerder een beroep kan doen op internationale arbitrage.

De voorliggende Overeenkomst wijkt slechts in zeer beperkte mate af van de BLEU-standaardtekst die op 29 juni 1994 door de Vlaamse regering werd goedgekeurd. Hieronder worden enkel de voornaamste inhoudelijke verschillen beschreven.

Betreffende de schadevergoeding van investeerders wegens onteigening, verschilt artikel 4, § 3, van de geparafeerde Overeenkomst met Albanië op twee punten van de standaardtekst.

De voorliggende Overeenkomst bepaalt dat zij gelijk is aan “de marktwaarde van de onteigende investering onmiddellijk voordat de feitelijke of de voorgenomen onteigening, nationalisatie of gelijkaardige maatregel wordt uitgevoerd of bekendgemaakt...”. De BLEU-standaardtekst luidt slechts dat het bedrag ervan “moet overeenstemmen met de werkelijke waarde van de betrokken investeringen op de dag van de datum waarop de maatregelen worden getroffen of bekendgemaakt”. De voorliggende Overeenkomst biedt meer rechtszekerheid aan de investeerders door het gebruik van het begrip “marktwaarde” en geeft hen meer kans op een billijke vergoeding wegens het vroegere tijdstip waarop de waarde bepaald wordt.

De goed te keuren Overeenkomst stelt in deze paragraaf tevens : “Indien er vanaf de datum van vaststelling van het bedrag van de schadeloosstelling meer dan één maand verstrijkt, levert ze de gebruikelijke bankrente op tot de datum van uitbetaling”. De typetekst bepaalt geen termijn van vertraging in de uitbetaling : “Ze (de schadevergoedingen) geven een rente aan het normale handeltarief vanaf de datum van hun vaststelling tot aan deze van hun betaling”.

Wat de beslechting van geschillen over investeringen betreft, is er ook een verschil tussen beide teksten. In artikel 11, § 3, van de goed te keuren Overeenkomst met Albanië wordt in geval van internationale arbitrage het geschil voorgelegd aan het internationaal Centrum voor regeling van Investeringsgeschillen (ICSID), opgericht bij het Verdrag inzake geschillen m.b.t. investeringen tussen staten en onderdanen van andere staten (Washington, 18 maart 1965). In artikel 9 van de BLEU-standaard-

tekst heeft de investeerder namelijk de keuze tussen de ICSID en drie andere instellingen.

Tot slot valt aan te stippen dat de voorliggende Overeenkomst geen bepaling bevat waarbij ze al dan niet tijdelijk van toepassing blijft op investeringen die werden gedaan voor de beëindiging ervan. De BLEU-tekst bevat dergelijke bepaling wel : die investeringen vallen onder de verdragsbepalingen gedurende tien jaar na de datum van beëindiging (artikel 13, § 2, van de BLEU-standaardtekst).

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAELE

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie,*

Steve STEVAERT

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen,

Mieke VOGELS

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,*

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

*De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Ambtenarenzaken en Sport,*

Johan SAUWENS

*De Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke
Ordening en Media,*

Dirk VAN MECHELEN

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch - Luxemburgse economische Unie en de regering van de Republiek Albanië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend de tirana op 1 februari 1999

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Albanië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Tirana op 1 februari 1999, zal volkomen uitwerking hebben.

Brussel,

*De minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAEL

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie,*

Steve STEVAERT

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen,

Mieke VOGELS

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en
Brusselse Aangelegenheden,*

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme,

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,

Johan SAUWENS

De Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media,

Dirk VAN MECHELEN

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
en Energie,*

DE VLAAMSE REGERING,

Steve STEVAERT

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering,

Na beraadslaging,

*De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid
en Gelijke Kansen,*

Mieke VOGELS

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden zijn ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse
Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking,*

Bert ANCIAUX

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Albanië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Tirana op 1 februari 1999, zal volkomen uitwerking hebben.

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,*

Renaat LANDUYT

Brussel, 26 januari 2001.

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buiten-
lands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAELE

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,

Johan SAUWENS

*De Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke
Ordening en Media,*

Dirk VAN MECHELEN

BIJLAGE

Overeenkomst tussen de Belgisch - Luxemburgse Economische Unie
en de regering van de republiek Albanië inzake de wederzijdse bevordering
en bescherming van investeringen, ondertekend te Tirana op 1 februari 1999

ARTICLE 5**Compensation for losses**

Investors of one Contracting Party whose investments in the territory of the other Contracting Party suffer losses owing to war or other armed conflict, revolution, a state of national emergency, revolt, insurrection or riot in the territory of the latter Contracting Party, shall be accorded by the latter Contracting Party treatment, as regards restitution, indemnification, compensation or any other settlement, no less favourable than that which the latter Contracting Party accords to its own investors or to investors of any third State. Resulting payments shall be freely transferable.

ARTICLE 6**Repatriation of investments and returns**

1. Each Contracting Party guarantees, in respect of investments of investors of the other Contracting Party, the free and prompt transfer of the investments and of their returns.

The transfers shall be effected without delay, in the freely convertible currency in which the investment was made, or in another freely convertible currency to be agreed upon between the investor and the Contracting Party concerned.

2. Such transfers include in particular, though not exclusively :
  - a) capital and additionnal amounts to maintain or increase the investment;
  - b) profits, interests, dividends and other current income from investments;
  - c) funds in repayment of loans;
  - d) royalties and fees;
  - e) proceeds of sale or liquidation of the whole or of any part of the investment.
3. The nationals of each Contracting Party who have been authorized to work in the territory of the other Contracting Party in connection with an investment covered by this Agreement shall be permitted to transfer an appropriate portion of their earnings to their country of origin.
4. Each Contracting Party shall issue the authorizations required to ensure that the transfers referred to under this Article can be made without undue delay, and with no other expenses than the usual taxes and costs.

The guarantees referred to in this Article shall at least be equal to those granted in similar cases to the investors of the most favoured nation.

ARTICLE 7

Exchange rates

1. All transfers of money referred to in this Agreement shall be made :
  - a) at the exchange rates prevailing on the date of transfer,
  - b) in accordance with the exchange regulations in force in the State in whose territory the investment was made.
2. These rates shall in no way be less favourable than those granted to the investors of the most favoured nation, especially by virtue of specific commitments provided for in any agreement or arrangement dealing with the protection of investments.
3. The applied rates shall be in any case fair and equitable.

ARTICLE 8

Subrogation

1. If one Contracting Party or any public institution of this Party pays compensation to its own investors pursuant to a guarantee providing coverage for an investment, the other Contracting Party shall recognize that the former Contracting Party or the public institution concerned is subrogated as insurer into the rights of the indemnified investors.

The insurer shall be entitled by virtue of subrogation to exercise the rights of the investors and to invoke the related claims with the same authority as the said investors and within the limits of the rights transferred in this way.

The subrogation of rights shall also apply to the rights of transfer or arbitration referred to in Articles 6 and 11.

Such rights shall be exercised by the insurer to the extent of the proportion of the risk covered by the contract of guarantee and by the investor entitled to benefit from the guarantee to the extent of the proportion of the risk not covered by the contract.

2. As far as the transferred rights are concerned, the other Contracting Party shall be entitled to invoke against the insurer who is subrogated into the rights of the indemnified investors the obligations of the latter under law or contract.

ARTICLE 9**Specific agreements**

1. Investments made pursuant to a specific agreement concluded between one Contracting Party and investors of the other Contracting Party shall be covered by the provisions of this Agreement and by those of the specific agreement.
2. Each Contracting Party undertakes to ensure at all times that the commitments it has entered into vis-a-vis investors of the other Contracting Party shall be observed.

ARTICLE 10**Disputes between the contracting parties**

1. Any dispute between the Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Agreement shall be settled as far as possible through diplomatic channels.
2. In the absence of a settlement through diplomatic channels, the dispute shall be submitted to a joint commission consisting of representatives of the two Parties; this commission shall convene without undue delay at the request of the most diligent Party.
3. If the joint commission cannot settle the dispute, the latter shall be submitted, at the request of either Party, to an arbitration court set up as follows for each individual case :

Each Contracting Party shall appoint one arbitrator and these two arbitrators shall agree upon a national of a third State as Chairman. The arbitrators shall be appointed within three months, the Chairman within five months, from the date on which either Contracting Party has informed the other Contracting Party that it intends to submit the dispute to an arbitration court.

If these time-limits have not been complied with, either Contracting Party shall request the President of the International Court of Justice to make the necessary appointment(s).

If the President of the International Court of Justice is prevented from exercising the said function, or is a national of either Contracting State, the Vice-President shall be invited to make the necessary appointment(s). If the Vice-President is prevented from exercising the said function, or is a national of either Contracting State, the most senior member of the Court available who is not a national of either Contracting State shall be invited to make the necessary appointment(s).

4. The court thus constituted shall determine its own rules of procedure. Its decisions shall be taken by a majority of the votes; they shall be final and binding on the Contracting Parties.

5. Each Contracting Party shall bear the costs resulting from the appointment of its arbitrator. The expenses in connection with the appointment of the third arbitrator and the administrative costs of the court shall be borne equally by the Contracting Parties.

ARTICLE 11

Settlement of investment disputes

1. Any investment dispute between an investor of one Contracting Party and the other Contracting Party shall be notified in writing by the first party to take action. The notification shall be accompanied by a sufficiently detailed memorandum.

As far as possible, such dispute shall be settled amicably between the parties to the dispute or otherwise by conciliation between the Contracting Parties through diplomatic channels.

2. In the absence of an amicable settlement by direct agreement between the parties to the dispute or by conciliation through diplomatic channels within six months from the receipt of the notification, the dispute shall, at the choice of the investor concerned, be submitted to either the competent court of the Contracting Party who is party to the dispute or to international arbitration.
3. In case of international arbitration, the dispute shall be submitted for settlement by arbitration to the International Centre for the Settlement of Investment Disputes set up by the Convention on the settlement of Investment Disputes between States and Nationals of other States, opened for signature at Washington on March 18, 1965.

To this end, each Contracting Party agrees in advance and irrevocably to the submission of any investment dispute to this Centre for settlement by arbitration. Such consent implies that both Parties waive the right to demand that all domestic administrative or judiciary remedies be exhausted.

4. During arbitration or the enforcement of an award, the Contracting Party who is involved in the dispute shall not raise the objection that the investor of the other Contracting Party has received compensation under an insurance contract in respect of all or part of the damage.

5. The I.C.S.I.D. shall decide on the basis of :
- the national law, including the rules relating to conflicts of law, of the Contracting Party involved in the dispute in whose territory the investment has been made;
  - the provisions of this Agreement;
  - the terms of the specific agreement which may have been concluded regarding the investment concerned;
  - the principles of international law.
6. The awards of the I.C.S.I.D. shall be final and binding on the parties to the dispute. Each Contracting Party undertakes to execute the awards in accordance with its national legislation.

ARTICLE 12

Application of other rules

If the regulations of law of one Contracting Party or obligations under international law existing or to be subscribed to by the Contracting Parties in the future contain provisions, whether general or specific entitling investments by investors of the other Contracting Party to a treatment more favourable than that provided for by the present Agreement, the investors of the other Contracting Party shall be entitled to avail themselves of the provisions that are the most favourable to them.

ARTICLE 13

Previous investments

This Agreement shall also apply to investments made prior to its entry into force by investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party in accordance with the latter's legislation.

ARTICLE 14

Entry into force, duration and termination

1. This Agreement shall enter into force thirty days after the date of exchange of the instruments of ratification by the Contracting Parties. It shall remain in force for a period of ten years.

2. Unless notice has been given by either Contracting Party at least six months before the expiry of its period of validity, this Agreement shall be tacitly extended for a further period of ten years, it being understood that each Contracting Party reserves the right to terminate the Agreement by notification given at least six months before the date of expiry of the current period of validity.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned representatives, duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in *Tirana*, on *1st February 1999*, in two original copies, each in the English, French, Dutch and Albanese languages, all texts being equally authentic. The text in the English language shall prevail in case of difference of interpretation.

**FOR THE BELGO-LUXEMBURG
ECONOMIC UNION :**

For the Government of the Kingdom of Belgium
acting both in its own name and in the name of
the Government of the Grand-Duchy of Luxemburg,
For the Walloon Government,
For the Flemish Government,
For the Government of the Region of Brussels-Capital,

**FOR THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF ALBANIA :**

